

Vườn Ươm Mật

Bên cạnh những long đong, vất vả của bụi bậm hồng trần.

Bên những u trầm, gai góc của nghiệp dĩ dưới quỳ, trừ ma, chích kẻ gian tà ... Con Ông vẫn có một đời thường, rất thường, và một tâm hồn khát khao mật ngọt.

Vườn ươm này xin là chốn giao tình của những mảnh đời xót xa tình cố lý, tình người.

Người phụ trách:
Cung Nguyễn Hải

Trái Tim Buồn

Ta có trái tim để biết buồn,
Để nghe rưng rức giọt mưa tuôn.
Đất trời biết khóc, ta không khóc,
Chỉ xót xa yêu với tủi hờn.

Ta có trái tim để biết say
Trần gian lộng sắc ngát hương bay.
Bốn mùa túy lúy say thơ nhạc,
Say vị duyên nồng, say đắng cay.

Ta có trái tim để biết đau,
Khi tình không trọn nghĩa dài lâu.
Ta vun hạnh phúc lâu dài cát,
Một sớm tàn theo cuộc bể dâu.

Ta có trái tim để biết buồn;
Thương ta dòng nước chảy xa nguồn.
Trăm năm lỡ bến miền vô định;
Đời nhạt ân tình sóng vỗ suông.

B. H. 7

Lạnh Đêm Mưa

Tiếng mưa lẩn khuất bên khung cửa,
Hơi lạnh vi vu cạnh góc tường.
Trùm chăn ba lớp, chân mang vớ
Vẫn thấy mùa đông phủ mép giường.

Thu mình nhỏ lại như con ốc,
Tìm giấc mộng tiên ở cõi trần.
Tiên không xuất hiện, trời không có,
Chỉ có trần gian lạnh dứt hơi.

B. H. 7

Trang Thơ B. H. 7

B.H.T là bút hiệu (thi hiệu) của người thơ Bùi Hữu Trí. Tôi không dám viết ở đây là 'nhà thơ' hay 'thi sĩ' bởi vì, tôi biết sẽ làm anh khó chịu. Ngày làm việc chung với anh ở một cơ quan Xã Hội, anh tặng tôi một xấp "photo-copy" những bài thơ của anh, với lời đề tặng giản dị: - "tặng . . . tùy nghi sử dụng" và anh không bằng lòng tôi gọi anh là thi sĩ, anh nói: - làm thơ để trang trải nỗi trống vắng trong hồn, để thì thầm tâm sự với chính mình. Ngày ấy, tôi biết tâm sự của anh, nên tôi tôn trọng nỗi buồn riêng tư và tôi yêu thích thơ anh. Thơ anh là tiếng thở dài não nuột, là tiếng ngậm ngùi buồn, hận, tủi, đắng cay.

Lâu lắm rồi không được gặp anh, không thấy anh làm thơ, tôi mừng vì nghĩ rằng, thời gian là liều thuốc, những buồn phiền qua đi, anh đã vui và . . . không còn làm thơ nữa?

Những bài thơ hay thường là những bài thơ tình, tình buồn! tình sâu! tình xa! tình nhớ! . . . và thơ chỉ hay khi người thơ trang trải tâm sự buồn của chính mình. Có một lần quay về sở làm cũ tìm anh, anh không còn làm ở đấy nữa! Nhớ anh, hôm nay tôi dành riêng trang thơ này cho những bài thơ của anh như nhắc nhớ: - Có người nhớ và tìm anh . . .

Tau Vỡ

Ừ thì em cứ nói
Cho đầy chén thị phi.
Ta say bằng cay đắng.
Trăm năm có ra gì!

Môi em là thuốc độc.
Cây đời khó trở bông.
Lưỡi em là dao nhọn.
Tim ta ức máu hồng.

Ừ thì em cứ trách.
Ta im lặng cúi đầu.
Ngàn sau xin sám hối
Cho cuộc tình không đâu!

Mùa đông ở trong mắt,
Nhìn nhau để làm gì?
Đã không tròn duyên nợ,
Thôi thì em cứ đi . . .

B. H. 7

Vô Ngã

Ra khỏi cái tôi để thấy mình
Đêm dài chợt lóe ánh bình minh
Vẫn trời đất ấy mà sao khác
Tình hạt bụi bay cũng mới tinh!

Ra khỏi cái tôi, chẳng thấy mình
Nhân-Duyên lẩn khuất giữa Vô-Minh.
Sắc Không, Không Sắc, đâu còn ngại,
Mà tiếc thời gian với bóng hình!

Ra khỏi cái tôi để thấy mình
Bản lai không diệt, cũng không sinh.
Chân-Tâm Vô-Ngã muôn đời sáng,
Chiếu-diệu khắp cùng trong lặng thinh.

Ra khỏi cái tôi, chẳng thấy mình
Mang thân tạo nghiệp, lụy phù-vinh.
Nhờn-nhờ biển khổ, nô-đùa sóng;
Tôi chẳng là ai, chẳng phải mình!

B. H. 7

Em Đến Thăm Tôi

Cảm ơn em chút tình riêng
Niềm xưa còn vọng bên triền lãng quên
Dù tình mất tuổi mất tên
Mà hương vẫn ngọt nơi triền gió bay

Đời ru tôi giấc ngủ say
Tháng năm thôi đếm, đêm ngày như nhau
Bước chân em giọt mưa mau
Tạt ngang bến cạn từ lâu vắng người

Giữa đông bỗng thấy hoa cười
Nửa mơ nửa tỉnh ngỡ trời vào Xuân
Không đâu! chỉ tại tình gần
Như môi với má ân cần đón nhau

Cảm ơn em nghĩa trước sau
Chia tay còn nhớ đến màu trắng xưa
Đường trần dầu hết đón đưa
Vẫn thương như thuở người chưa mất người

B. H. 7

Chờ Em

Khi nào em trở lại
Đừng quên giọt nắng hồng
Vương đọng hàng mi cong
Ru tình anh si dại

Khi nào em trở lại
Đừng quên mái tóc bông
Gió vẫn như dạo ấy
Đùa trên cỏ mênh mông

Khi nào em trở lại
Ở đây chắc mùa đông
Gom giùm anh chút lửa
Từ ánh mắt em trong

Khi nào em trở lại
Bầy sẻ hát bên song
Bước chân reo êm ái
Hiên vắng hết chờ mong

Khi nào em trở lại
Tay ôm mở rộng vòng
Môi ngoan dừng ngần ngại
Lời yêu tự đáy lòng

B. H. 7